

мудро. Часом, як Соня Карсон, ми маємо твердо, але з любов'ю стояти на своєму, аби обмежувати час дітей біля телевізора та інших електронних пристроїв, які в багатьох випадках заволодівають їхніми життями. Замість цього нам, можливо, треба буде спрямувати їхній час на більш продуктивну роботу, зосереджену на євангелії. Спочатку буде деяка протидія, скарги, але, як Соня Карсон, ми маємо розуміти це і дотримуватися цього. Одного дня наші діти зрозуміють і оцінять те, що ми зробили. Якщо не ми, то хто?

Ми можемо всі запитати себе: чи отримують наші діти найкраще в духовному, інтелектуальному та творчому плані, або вони отримують недоїдки нашого часу і талантів, які ми повністю віддаємо нашому покликанню в Церкві або кар'єрним досягненням? Я не знаю, чи будуть в майбутньому житті такі звання, як єпископ чи президент Товариства допомоги, але я знаю, що звання чоловік і дружина, батько і мати, залишаться і шануватимуться вічно. Це одна з причин, чому так важливо шанувати наші батьківські обов'язки тут, на землі, щоб ми могли підготуватися до тих ще величніших, але схожих обов'язків в майбутньому житті.

Як батьки ми можемо продовжувати простувати далі з упевненістю, що Бог ніколи не залишить нас наодинці. Бог ніколи не дає нам обов'язків без отримання божественної допомоги—про це я можу свідчити. Станьмо ж в наших божественних ролях батьків та у співпраці з Богом головними вчителями євангелії і прикладами для наших дітей, про це я молюся в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story* (1990).

Старійшина Йорг Клебінгат
Сімдесятник

Наближатися до Божого престолу з впевненістю

Застосовуючи Спокуту Ісуса Христа, ви можете сьогодні почати збільшувати свою духовну впевненість, якщо готові слухати і діяти.

За шкалою від 1 до 10, як би ви оцінили свою духовну впевненість перед Богом? Чи маєте ви особисте свідчення, що ваше теперішнє приношення як святого останніх днів є достатнім для успадкування вічного життя? Чи можете ви сказати собі, що Небесний Батько задоволений вами? Що спадає вам на думку, якби через одну хвилину вам довелось мати особисту співбесіду з вашим Спасителем? Чи буде так, що домінуючими факторами вашої самооцінки будуть гріхи, жалкування і недоліки, або ж ви просто перебуватимете в стані радісного очікування? Ви подивитесь Йому у вічі чи відведете свій погляд? Ви будете вагатися, стоячи біля дверей, чи впевнено підійдете до Нього?

Завжди, коли супротивник не в змозі переконати недосконалих, однак старанних святих, якими ви є, в тому, щоб полишити свою віру в особистого і люблячого Бога, він

вдається до зловмисної тактики встановити якомога більшу дистанцію між вами і Богом. Супротивник знає, що віра в Христа—та віра, яка дає постійний потік ніжних милостей і навіть могутніх чудес—йде пліч-о-пліч з особистою впевненістю, що ви намагаєтеся вибирати правильно. З цієї причини він буде прагнути дістатися вашого серця, щоб сказати неправду—неправду про те, що Небесний Батько розчарований вами, що Спокута для вас недосяжна, що не варто навіть намагатися, що будь-хто інший кращий за вас, що ви негідні—і тисячі варіантів такого ж зловмисного обману.

Доки ви дозволяєте цим голосам калічити вашу душу, ви не можете наближатися до престолу Бога зі справжньою впевненістю. Що б ви не робили, про що б ви не молилися, яких б надій на диво не мали, завжди буде більш ніж достатньо сумнівів стосовно себе, які обкрадять вашу віру—не лише вашу

віру в Бога, а й вашу впевненість у собі. Жити за євангелією у такий спосіб не дуже приємно і не дуже корисно. Більш того, в цьому немає жодної потреби! Рішення змінитися залежить від вас—і лише від вас.

Я б хотів поділитися шістьма практичними порадами, які, якщо до них прислухатися, розсіють ці злі голоси і відновлять вам той внутрішній спокій та духовну впевненість, які ви можете мати, якщо тільки забажаєте. Незалежно від того, яку оцінку ви дали собі за шкалою від 1 до 10, застосовуючи Спокуту Ісуса Христа, ви можете сьогодні почати збільшувати свою духовну впевненість, якщо готові слухати і діяти. Я буду говорити прямо, з наміром навчити, а не образити.

1. *Візьміть відповідальність за ваше власне духовне благополуччя.* Припиніть звинувачувати інших або свої обставини, припиніть виправдовуватися і припиніть вибачатися за те, чому ви, можливо, не до кінця намагаєтеся бути слухняними. Прийміть те, що ви “вільні, коли ... у плоті” і “вільні вибрати волю і вічне життя” (2 Нефій 2:27). Господь досконало знає ваші обставини, але Він також цілком досконало знає, чи ви просто вибрали жити за євангелією не в усій повноті. Якщо це так, будьте достатньо чесними, щоб визнати це, і намагайтеся бути досконалими у вашій власній сфері обставин. *Духовна впевненість зростає, коли ви берете відповідальність за ваше власне духовне благополуччя, щодня застосовуючи Спокуту Ісуса Христа.*

2. *Візьміть відповідальність за ваше власне фізичне благополуччя.* Ваша душа складається з вашого тіла і духа (див. УЗ 88:15). Коли ми насичуємо дух і зневажаємо тіло, яке є храмом, це зазвичай

призводить до духовного дисбалансу і заниженої самооцінки. Якщо ви в поганій фізичній формі, якщо вам не зручно у власному тілі і ви можете щось з цим зробити, тоді зробіть це! Старійшина Рассел М. Нельсон навчав, що ми повинні “ставитися до нашого тіла як до нашого власного храму” і що ми повинні “контролювати наше харчування і робити вправи, щоб бути в гарній фізичній формі” (“Ми—діти Бога”, *Ліягона*, січ. 1999, с. 103).

Президент Бойд К. Пекер навчав, що “наш дух і наше тіло об’єднані у такий спосіб, що наше тіло стає знаряддям нашого розуму і фундаментом нашого характеру” (“The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character”, [Church Educational System fireside, Feb. 2, 2003], 2; speeches.byu.edu). Отже, будь ласка, застосуйте здорове судження щодо того, що і особливо скільки ви їсте, і регулярно тренуйте ваше тіло—як воно того потребує і заслуговує. Якщо ви фізично спроможні, вирішіть сьогодні бути володарем власного дому і почніть регулярну довготривалу спортивну програму, яка відповідає тиме вашим фізичним можливостям,

у поєднанні з більш здоровим харчуванням. *Духовна впевненість зростає, коли ваш дух, з допомогою Спасителя, дійсно керує вашим тілесним чоловіком або жінкою.*

3. *Прийміть рішення добровільно і всім серцем виявляти слухняність протягом усього вашого життя.* Визнайте, що ви не можете любити Бога без того, щоб не любити і Його заповіді. Спаситель сказав ясно і просто: “Якщо Ви Мене любите,—Мої заповіді зберігайте!” (Іван 14:15). Вибіркова слухняність приносить вибіркові благословення, і вибираючи щось погане замість чогось гіршого, ви все одно робите неправильний вибір. Ви не можете дивитися поганий фільм і очікувати, що будете почуватися чистими, тому що ви не дивилися дуже поганий фільм. Віддане дотримання окремих заповідей не виправдовує нехтування іншими. Авраам Лінкольн правильно сказав: “Коли я роблю щось добре, я почувуюся добре; коли я роблю щось погане, я почувуюся погано” (in William H. Herndon and Jesse William Weik, *Herndon’s Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 vols. [1889], 3:439).

Також робіть правильні речі з правильною метою. Господь, Якому “потрібні серце і небайдужий розум” (УЗ 64:34), і Який “розпізнає думки й наміри серця” (УЗ 33:1), знає, чому ви ходите до Церкви; чи ви присутні там лише фізично, чи дійсно поклоняєтеся [Йому]. Ви не можете співати в неділю “О Вавилон, розлуки час настав, прощай”, а потім невдовзі шукати його або підпадати під його вплив (“Ізраїль, старійшин збирай”, *Гімни*, № 197). Пам’ятайте, що легковажність у духовних справах ніколи не була щастям. Зробіть так, щоб Церква і відновлена євангелія поглинули все ваше життя, а не лише були частиною вашого зовнішнього або соціального світу. Ваш вибір сьогодні, кому ви будете служити, є лише служінням на словах—доки ви дійсно не почнете жити відповідним чином (див. Ісус Навин 24:15). *Духовна впевненість зростає, коли ви по-справжньому намагаєтесь, завдяки правильним мотивам, жити, посвячуючи себе [Богові], незважаючи на ваші недосконалість!*

4. *Досягніть справжньої майстерності в повному і негайному покаянні.* Завдяки тому, що Спокута

Ісуса Христа є дуже практичною, ви повинні користуватися її щедрістю 24 години на добу, 7 днів на тиждень, бо вона ніколи не закінчується. Прийміть Спокуту Ісуса Христа і покаяння як щось бажане і застосуйте їх щоденно згідно з призначеннями Великого Цілителя. Набудьте звички постійного і радісного покаяння, що приносить задоволення, добровільно зробивши його способом вашого життя. При цьому пам’ятайте про спокусу зволікати і не очікуйте на підтримку світу. Зосереджуйте свій погляд на Спасителі, більше переймайтеся тим, що думає про вас Він, і приймайте будь-які наслідки. *Духовна впевненість зростає, коли ви добровільно і з радістю каєтесь в гріхах: як малих, так і великих, в належний час, застосовуючи Спокуту Ісуса Христа.*

5. *Досягніть справжньої майстерності у прощенні.* “Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (УЗ 64:10). Прощайте кожного, прощайте все—завжди або принаймні намагайтеся це робити, дозволяючи таким чином прощенню діяти і у вашому особистому житті. Не тримайте в собі образ,

не ображайте легко, прощайте і швидко забувайте, і ніколи не думайте, що вас звільнено від цієї заповіді. *Духовна впевненість зростає, коли ви знаєте, що Господь знає, що у вас немає ніяких недобрих почуттів щодо іншої душі.*

6. *Приймайте випробування, невдачі і “сюрпризи” як складову вашого земного випробування.* Пам’ятайте, що ви тут, аби бути перевіреними і випробуваними, щоб подивитися, чи робитимете ви все, що Господь Бог ваш накаже вам (див. Авраам 3:25)—і дозвольте мені додати: “за будь-яких обставин”. Мільйони ваших братів і сестер зазнавали чи зазнають випробувань, тоді чому ви маєте бути винятком? Деякі випробування приходять внаслідок вашої неслухняності або недбалості. Інші випробування приходять через недбалість інших або просто тому, що цей світ є павшим. Коли такі випробування приходять, послідовники супротивника починають поширювати думки, що ви зробили щось неправильно, що це покарання, ознака того, що Небесний Батько вас не любить. Ігноруйте це! Натомість намагайтеся змусити себе усміхнутися, подивитися в небеса і сказати: “Я розумію, Господь. Я знаю, що це. Це моя перевірка, чи не так?” Потім об’єднайтеся з Ним, щоб витримати це до кінця. Духовна впевненість зростає, коли ви приймаєте істинність того, що “часто випробуванням і стражданням дозволено увійти у [ваше життя] завдяки тому, що [ви] робите правильно” (Glenn L. Pace, “Crying with the Saints” [Brigham Young University devotional, Dec. 13, 1987], 2; speeches.byu.edu).

Головуючи над Українською Київською місією, я одного разу запитав одну з моїх найвідданіших сестер, чому вона завжди така

сувора до себе, чому вона завжди звинувачує себе в найменших слабкостях. Її відповідь була класичним прикладом того, хто прислухається до хибного голосу, бо вона сказала: “Щоб ніхто інший не дорікнув мені за це”.

Брати і сестри, моя порада цій сестрі-місіонерці є моєю порадою вам: усвідомлюйте і приймайте ваші слабкості, але не дозволяйте їм сковувати вас, тому що деякі з них будуть вашими супутниками, доки ви не підете з цього земного життя. В якому б стані ви не були зараз, та сама мить, коли ви добровільно виберете чесне, радісне і щоденне покаяння, просто намагаючись все робити якомога краще і бути якомога кращими, Спокута Спасителя почне ніби огортати вас і супроводжувати, куди б ви не прямували. Якщо ви живете у такий спосіб, ви дійсно можете “завжди утримувати прощення ваших гріхів” (Мосія 4:12)—кожної години, кожного дня, кожної секунди, кожної хвилини і таким чином бути цілковито чистими і прийнятними перед Богом *у будь-який час*.

Це ваш привілей, якщо ви цього бажаєте, пізнати для себе, сьогодні або незабаром, що ви приємні Богові, незважаючи на ваші недоліки. Я свідчу про люблячого Спасителя, Який очікує від нас життя за заповідями. Я свідчу про люблячого Спасителя, Який дуже бажає дарувати Свою благодать і милість. Я свідчу про люблячого Спасителя, Який радіє, коли ми щодня застосовуємо Його Спокуту, маючи тиху і радісну впевненість, що йдемо у вірному напрямку. Я свідчу про люблячого Спасителя, Який щиро прагне, аби зміцніла ваша “впевненість у присутності Бога” (УЗ 121:45). В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Едуардо Гаварет
Сімдесятник

Так, Господи, я йтиму за Тобою!

Господь, використовуючи різні дієслова, запрошує нас: “Прийдіть до Мене”, “Йди за Мною”, “Йди зі Мною”. У кожному випадку це запрошення діяти.

“**Б**о ось, Господь дарував усім народам з їхнього власного народу і языка навчати Його Слово”¹. Сьогодні ці слова з Писань ще раз здійснилися, оскільки мені була надана можливість висловити свої почуття рідною мовою.

Йшов 1975 рік і я служив молодим місіонером в Уругвайській Парагвайській місії. Під час мого першого місяця служіння на місії зональні провідники провели наочний урок для демонстрації одного з євангельських принципів. Кожному місіонеру зони зав'язали очі і нам сказали, що ми маємо пройти маршрутом, який веде до залу. Ми мали виконувати те, що говорив нам голос одного конкретного провідника—цей голос ми вже чули до початку подорожі. Однак нас попередили, що під час подорожі ми будемо чути кілька голосів, які намагатимуться спантеличити нас і змусити зійти з маршруту.

Після того, як ми кілька хвилин слухали голоси, розмови, і—серед усього цього—один голос, який промовляв: “За мною йдіть”, я був впевненим, що йду за правильним

голосом. Коли ми дісталися залу в домі зборів, нас попросили зняти з очей пов'язки. Зробивши це, я зрозумів, що там були дві групи і що я був у групі, яка йшла за хибним голосом. Я сказав собі: “Він був так схожий на правильний”.

Цей досвід, отриманий 39 років тому, глибоко вплинув на мене. Я сказав собі: “Я більше ніколи не йтиму за хибним голосом”. Потім я сказав собі: “Так, Господи, я йтиму за Тобою”.

Я хочу пов'язати цей досвід з лагідним запрошенням Спасителя до нас:

“Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають. ...

Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть”².

Запрошення “йти за Ним”—є найпростішим, найбезпосереднішим і наймогутнішим запрошенням з усіх, які ми можемо отримати. Його проголошує чистий голос, який ні з чим не переплутаєш.

Господь запрошує нас, використовуючи різні дієслова: “Прийдіть